

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către reprezentantul părții civile - Serviciul Fiscal de Stat, Damian Nicolae și de către avocatul Țurcanu Tudor cu inculpata Boian Elena, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2019, în cauza penală privind-o pe

Boian Elena Xxxxx, născută la xxxxxx, originară din s. xxxxx, r-nul xxxxxx și domiciliată în mun. xxxxxx, str. xxxxxx, ap. xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 05.04.2018 – 19.10.2018 (prima instanță);
2. 07.11.2018 – 06.02.2019 (instanța de apel);
3. 22.03.2019 – 25.06.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni (sediul Central) din 19 octombrie 2018, a fost încetat procesul penal în privința lui Boian Elena pe învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 244 alin. (1) Cod penal, cu tragerea acesteia la răspundere contravențională în baza art. 295 alin. (6) Cod contravențional și încetarea procesului contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție tragerii la răspundere contravențională.

Acțiunea civilă înaintată de Serviciul Fiscal de Stat a fost respinsă ca nefondată.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că în perioada 01 ianuarie 2015 - 31 iulie 2017, Boian Elena activând în calitate de administrator al Î.I. „Boian Elena” cod fiscal xxxxxxx, derogând de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal, care prevede obligațiunea contribuabilului să țină contabilitatea conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație materializată de Boian Elena, prin lipsa evidenței contabile pentru perioada 01 ianuarie 2015 - 31 iulie 2017, art. 8

alin. (2) lit. d) Cod fiscal, care impune prezentarea de informații și documente necesare organului fiscal, art. 45 alin. (2) din Legea Contabilității din 27 aprilie 2007, care stipulează că entitatea prezintă documentele contabile la cererea organelor autorizate, a admis o diminuare a impozitului pe venit, pe o sumă a impozitului care trebuia să fie plătit ce depășește 1500 unități convenționale.

Astfel conform art. 189 alin. (2) Cod fiscal, art. 15 lit. d) Cod fiscal, aprobat prin legea R.M. nr. 1163-XIII din 24 aprilie 1997, administratorul Î.I. „Boian Elena” a diminuat impozitul pe venit pentru anul 2015 în sumă de 5039 lei și pentru anul 2016 în sumă de 78634 lei prin tănuirea obiectului impozabil în sumă totală a impozitului de 83673 lei, suma calculată din venitul determinat în mărime de 15% din depășirea venitului estimat față de venitul brut înregistrat în contabilitatea agentului economic, venit dedus din livrarea unor bunuri imobile în contul achitării datoriei către BC „ProCreditBank” S.A., fapt constatat prin actul de control privind respectarea legislației fiscale nr. 5-681222 din 18 septembrie 2017 și decizia IFS nr. 318/1216 din 18 octombrie 2017.

Prima instanță a încadrat acțiunile lui Boian Elena în baza art. 295 alin. (6) Cod contravențional.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către:

2.1. Procuror, care a solicitat casarea sentinței în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care să fie admisă acțiunea civilă înaintată de Serviciul Fiscal de Stat, cu dispunerea încasării din contul lui Boian Elena în beneficiul Serviciului Fiscal de Stat suma de 83673 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că:

- soluția instanței de judecată de respingere a acțiunii civile, este greșită și necorespunzătoare prevederilor legale, cât și sub aspectul restabilirii echității sociale, conștientizării de către făptuitor a faptei după comiterea acțiunilor incriminate;

- în speță există un prejudiciu în mărime de 83673 lei constatat cu certitudine, recunoscut de instanța de judecată și acceptat de inculpat, care a solicitat încetarea procesului din motiv că acest prejudiciu nu se încadrează juridic în limta minimă a noii legi penale mai blânde și care la moment intră sub incidența Codului contravențional;

- conform art. 45 alin. (2) Cod contravențional, soluționând cauza contravențională, autoritatea competentă este în drept, la cererea victimei să dispună repararea prejudiciului cauzat prin contravenție, în cazul în care nu există divergențe asupra întinderii lui;

- este neîntemeiată aplicarea art. 30 Cod contravențional, în motivarea respingerii acțiunii civile, or instanța a făcut o interpretare eronată a legii, nefiind

luat în calcul faptul că expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională reprezintă un temei de nereabilitare a faptelor imputate, ce nu scutește făptuitorul de răspundere. Astfel, în cazul în care instanța nu constata prezența abaterii fiscale, urma a emite o decizie de clasare a procesului contravențional, care reprezintă un temei de reabilitare;

- scutirea inculpatei Boian Elena de recuperarea prejudiciului cauzat prin acțiunile imputate, confirmate prin sentință, creează o situație eronată în care ultima este scutită de răspunderea civilă și are un precedent stimulatoriu pentru o nouă încălcare intenționată a legislației fiscale. Prima instanță nu a clarificat obiectiv circumstanțele cauzei examinate în latura civilă și nu a dat o apreciere corectă, adoptând o sentință ilegală.

2.2. Partea civilă, Serviciul Fiscal de Stat, care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea respingerii acțiunii civile, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii civile și cu dispunerea încasării în beneficiul statului în mod solidar de la Î.I. „Boian Elena” și persoanele necunoscute care urmează a fi trase la răspundere, a sumei de 232553 lei.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- la momentul examinării cauzei, inculpata Boian Elena și-a recunoscut vina, atât avocatul inculpatei cât și inculpata au solicitat instanței examinarea cauzei în ordinea procedurii simplificate de judecare a cauzei, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. De către instanță nu au fost luate în considerare nici faptul că Boian Elena prin acțiunile sale a diminuat impozitele și taxele în sumă totală de 232 553 lei, și astfel instanța greșit a respins acțiunea civilă.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2019, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința în partea laturii civile și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată a serviciului Fiscal de Stat împotriva Î.I. „Boian Elena” și dispusă încasarea din contul Î.I. „Boian Elena” în beneficiul Serviciului Fiscal de Stat a sumei de 83673 lei.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, stabilind în cazul dat acțiuni ce constituie implicarea unei persoane în încălcarea legislației fiscale, ce a cauzat prejudiciu bugetului de stat, calificate drept abateri contravențională în baza modificărilor operate conform Legii nr. 179 din 26 iulie 2018, Monitorul oficial nr. 309-320/498 din 17 august 2018. Instanța de apel a notat că aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct

de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, instanța de apel a notat că în latura civilă prima instanță a respins ca nefondată și neîntemeiată acțiunea civilă înaintată de Serviciul Fiscal de Stat, motivându-și poziția eronat prin expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale, fapt ce contravine prevederilor art. 394 alin. (5) Cod de procedură penală - partea descriptivă a sentințelor de condamnare sau achitare ori de încetare a procesului penal trebuie să conțină motivele pe care este întemeiată hotărârea instanței cu privire la acțiunea civilă sau la repararea pagubei materiale cauzate de infracțiune. Astfel, s-a atestat că soluția primei instanțe în latura civilă este necorespunzătoare prevederilor legale, sub aspectul legislației civile și fiscale care guvernează acțiunea civilă în cazul dat.

Instanța de apel a specificat că pentru soluționarea acțiunii civile urmează a fi aplicată legislația fiscală și prevederile legislației civile referitor la răspunderea delictuală. În speță, suma impozitului pe venit neachitat coincide cu mărimea prejudiciului. Prin urmare, prin stabilirea faptei comise de către inculpată s-a constatat, de asemenea, și faptul că inculpata trebuia să achite și nu a achitat impozitul pe venit în mărime de 83673 lei. Aceste fapte au fost stabilite cu certitudine și nu au fost contestate de nici o parte. Existând obligația de plată a impozitului pe venit (fiind cunoscută și mărimea acestei plăți), partea civilă poate recurge la modalitatea judiciară, modalitate care nu este interzisă prin lege, de încasare a acestui impozit. Mai mult, instanța de apel a stabilit că circumstanțe care ar exonera inculpata de la plata impozitului pe venit nu sunt prezente în prezenta cauză penală. Astfel, s-a conchis că de către prima instanță nu a fost luat în considerare faptul că, Boian Elena prin acțiunile sale a adus un prejudiciu statului în sumă totală de 83673 lei, iar inculpata Boian Elena, administratoarea Î.I. „Boian Elena”, intenționat a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, astfel, prin acțiunile sale a prejudiciat bugetul public cu 83673 lei.

Totodată, instanța de apel a stabilit că în speță există un prejudiciu constatat cu certitudine, recunoscut de prima instanță și acceptat de inculpată care a solicitat încetarea procedurii din motivul că acest prejudiciu nu se încadrează juridic în limita minimă a noii legi penale mai blânde și care la moment intră sub incidența Codului contravențional, însă în concluzia sa din sentință, instanța apreciază acțiunea civilă în mărime de 83673 lei drept nefondată și neîntemeiată, fapt ce contravine normei legale.

Mai mult, instanța de apel a atestat că este corectă poziția procurorului referitor la suma ce urmează a fi încasată în rezultatul admiterii acțiunii civile. Astfel, instanța de apel a indicat că suma impozitului coincide cu mărimea

prejudiciului nemijlocit cauzat prin infrațiune și această sumă este una stabilită cu certitudine în baza probatoriului administrat pe cauza penală respectivă, și această sumă nu a fost contestată de nici o parte.

De asemenea, s-a notat de instanța de apel că partea civilă a solicitat încasarea unor sume care constituie penalități și impozite neachitarea cărora nu este incriminată prin rechizitoriu. Orice expunere referitor la neachitarea unor impozite neincriminate prin rechizitoriu va implica depășirea limitelor învinuirii, ceea ce este inadmisibil. De asemenea, în privința penalităților și altor impozite, organul fiscal a emis deja unele acte cu caracter obligatoriu și că sumele respective urmează a fi încasate pe cale administrativă, iar inculpata are posibilitatea de a le contesta.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către:

4.1. Reprezentantul părții civile - Serviciul Fiscal de Stat, Damian Nicolae, care fără a se referi la vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii civile înaintate de Serviciul Fiscal de Stat.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- Boian Elena fiind fondatorul și administratorul Î.I. ”Boian Elena” în urma acțiunilor sale, nerespectând legislația fiscală, a prejudiciat bugetul public național în sumă de 232553 lei. Pentru încălcările depistate, în urma efectuării controlului fiscal la Î.I. ”Boian Elena” de către SFS la data de 18.10.2017 a fost emisă Decizia nr. 3189/1216 asupra cazului de încălcare a legislației. Decizia nominalizată a fost emisă în prezența administratorului autorizat al Î.I. ”Boian Elena” - d-nul V. Țurcanu, decizie ce nu a fost contestată conform prevederilor Codului fiscal și la moment această decizie este în vigoare;

- inculpata Boian Elena și-a recunoscut vina și a solicitat instanței examinarea cauzei în ordinea procedurii simplificate de judecare, pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale. Una din probe care a stat la baza învinuirii este Decizia SFS nr. 318/1216 din 18.10.2017, prin care s-a constatat încasarea la Bugetul Public Național ca plăți de bază suma de 83985 lei, iar pentru încălcările legislației fiscale au fost aplicate majorări de întârziere (penalități) și amenzi în sumă de 148568 lei;

- suma obligațiilor este una certă, fiind stabilită în acest sens mărimea exactă a pagubei, iar cauza penală fiind examinată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și totodată, inculpata a recunoscut săvârșirea faptelor, precum și prejudiciul adus Bugetului Public Național în mărime de 232553 lei;

- instanța de apel neîntemeiat a decis de a încasa de la Î.I. „Boian Elena” în beneficiul Serviciului Fiscal de Stat suma de 83673 lei, astfel urma să admită suma integrală a prejudiciului cauzat și constatat în mărime de 232553 lei.

4.2. Avocatul Țurcanu Tudor cu inculpata Boian Elena, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- potrivit descriptivului deciziei contestate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate de partea apărării, precum că o astfel de acțiune civilă ce se examinează în cadrul acestui proces penal, între aceleași părți cu același obiect s-a examinat deja de judecătoria Ungheni, fiind anexată și Hotărârea Judecătoriei Ungheni în instanța de apel, iar instanța de apel nu a motivat din care considerent a respins probele părții apărării și le-a admis a părții acuzării și părții civile;

- în speța dată, instanța de apel nu s-a referit și nu a dat apreciere faptului că partea civilă se folosește abuziv de drepturile sale procedurale înaintând astfel acțiune civilă atât în cadrul prezentului proces penal, precum și în procedura de insolabilitate inițiată de Î.I. „Boian Elena”, aflându-se spre examinare în cadrul Judecătoriei Ungheni.

5. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care pledează pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, motivând că instanța de apel, rejudecând cauza, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corespunzător, corect a admis parțial acțiunea civilă înaintată de Serviciul Fiscal de Stat, argumentând soluția în acest sens, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

6. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conducându-se de dispozițiile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură

penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul Țucanu Tudor în numele inculpatei Boian Elena, invocă ca temei de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume cazurile când: „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”.

Totodată, Colegiul penal lărgit notează că deși recurentul, reprezentantul părții civile - Serviciul Fiscal de Stat, Damian Nicolae, nu face referire exactă la vreun temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, din conținutul alegațiilor acestuia, rezultă că acesta contestă decizia instanței de apel prin prisma temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în latura civilă.

Verificând materialele cauzei prin prisma aspectelor și temeiului de recurs invocat, Colegiul penal lărgit constată că se confirmă incidența acestuia, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, din următoarele considerente.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu

legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

Colegiul penal lărgit atestă, că prin rechizitoriu (f.d. 136, vol. I), inculpatei Boian Elena i-a fost incriminată infracțiunea de evaziune fiscală prevăzută de art. 244 alin. (1) Cod penal, iar prima instanță în partea descriptivă a sentinței a constatat următoarea faptă ” în perioada 01 ianuarie 2015 - 31 iulie 2017, Boian Elena activând în calitate de administrator al Î.I. „Boian Elena” cod fiscal 1008609005065, derogând de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. c) Cod fiscal, care prevede obligațiunea contribuabilului să țină contabilitatea conform formelor și modului stabilit de legislație, să întocmească și să prezinte Serviciului Fiscal de Stat și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație materializată de Boian Elena, prin lipsa evidenței contabile pentru perioada 01 ianuarie 2015 - 31 iulie 2017, art. 8 alin. (2) lit. d) Cod fiscal, care impune prezentarea de informații și documente necesare organului fiscal, art. 45 alin. (2) din Legea Contabilității din 27 aprilie 2007, care stipulează că entitatea prezintă documentele contabile la cererea organelor autorizate, a admis o diminuare a impozitului pe venit, pe o sumă a impozitului care trebuia să fie plătit ce depășește 1500 unități convenționale.

Astfel conform art. 189 alin. (2) Cod fiscal, art. 15 lit. d) Cod fiscal, aprobat prin legea R.M. nr. 1163-XIII din 24 aprilie 1997, administratorul Î.I. „Boian Elena” a diminuat impozitul pe venit pentru anul 2015 în sumă de 5039 lei și pentru anul 2016 în sumă de 78634 lei prin tănuirea obiectului impozabil în sumă totală a impozitului de 83673 lei, suma calculată din venitul determinat în mărime de 15% din depășirea venitului estimat față de venitul brut înregistrat în contabilitatea agentului economic, venit dedus din livrarea unor bunuri imobile în contul achitării datoriei către BC „ProCreditBank” S.A., fapt constatat prin actul de control privind respectarea legislației fiscale nr. 5-681222 din 18 septembrie 2017 și decizia IFS nr. 318/1216 din 18 octombrie 2017”, și a recalificat acțiunile lui Boian Elena din art. 244 alin. (1) Cod penal în baza art. 295 alin. (6) Cod contravențional, fără a descrie măcar dispoziția acestui articol, care prevede: „prezentarea în rapoartele financiare a unor indicatori eronați”, și fără a reflecta în textul faptei constatate ca fiind comisă de Boian Elena, dacă infracțiunea/contravenția săvârșită a atras după sine un prejudiciu material și cui i-a fost cauzat prejudiciul, valoarea/cuantumul lui.

Astfel, Colegiul penal lărgit invocă că la adoptarea și întocmirea sentinței, erau aplicabile cerințele de conținut stipulate în art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, în privința părții descriptive a sentințelor de condamnare, ce prevăd că: *„Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii”*.

Totodată, se reține că potrivit prevederilor art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Prin urmare se atestă, că prima instanță nu a respectat pe deplin prevederile legale menționate supra și nu a constatat fapta comisă de Boian Elena, nu a concretizat care este prejudiciul cauzat prin acțiunile acesteia, cu-i acesta i-a fost cauzat, precum și cuantumul acestuia, iar instanța de apel, contrar prevederilor art. 409, 414 Cod de procedură penală, a omis să înlăture aceste erori evidente și să se expună asupra lor, motive din care decizia instanței de apel nu poate fi menținută și urmează a fi casată total cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel în alt complet de judecată.

Totodată, se mai invocă că în decizia instanței de apel (f.d. 208, vol. I), se indică că *„inculpata Boian Elena D., administratoarea Î.I. „Boian Elena”; intenționat a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin Lege, astfel, prin acțiunile sale a prejudiciat bugetul public în sumă de 83673 lei”*. Aceste acțiuni descrise de instanța de apel în decizie ca comise de inculpata Boian Elena nu se încadrează în dispoziția art. 295 alin. (6) Cod contravențional.

Mai mult, având în vedere că nu este clar constatată fapta de prima instanță, calificată în baza art. 295 alin. (6) Cod contravențional, circumstanțe menținute greșit de instanța de apel, în faptă nu este reflectat și prejudiciul/dauna cauzată prin acțiunile inculpatei Boian Elena, ce determină incertitudinea soluției instanței de apel inclusiv în latura civilă, din care motive urmează a fi admise ambele recursuri ordinare.

În consecință, în temeiul celor expuse supra, Colegiul penal lărgit constată că recursurile ordinare declarate urmează a fi admise, or s-a confirmat incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele legale pe care se întemeiază soluția, eroare ce nu poate fi corectată de instanța de recurs ordinar, cu casarea totală a deciziei instanței de apel contestate, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererile de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursurile declarate, nominalizate în prezenta decizie, să țină cont de toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală și jurisprudența CtEDO.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către reprezentantul părții civile - Serviciul Fiscal de Stat, Damian Nicolae și de către avocatul Țurcanu Tudor cu inculpata Boian Elena, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 februarie 2019, în cauza penală privind-o pe **Boian Elena XXXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **19 iulie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor